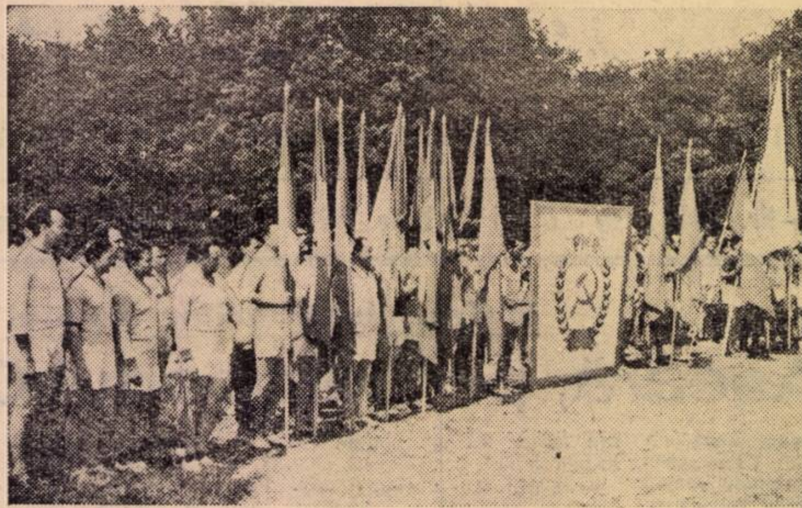
1.200 de participanți la asociația sportivă „Recolta" Ministerul Agriculturii

In cadrul asociației sportive Recolta Ministerul Agriculturii peste 1.200 de salariați iau parte la diferite întreceri ale Concursului cultural-sportiv. Pînă în prezent au avut loc meciuri de fotbal, volei, șah, tenis de masă, concursuri de atletism, popice, tir și gimnastică. Iată cîteva din rezultatele înregistrate:

VOLEI: I.S.P.A.-Fotogrametria 3—0; Central-D.G.A.D. 3—0.

FOTBAL: I.S.P.A.-Fotogrametria 1—1; D.G.A.D.-Șc. Veterinară 1—1; Administrativ-SMT.CM. 1—1.

Pentru buna desfășurare a competițiilor sportive, conducerea asociației s-a preocupat în mod intens de amenajarea unor baze sportive. Astfel, prin munca voluntară a membrilor asociației au fost amenajate un teren de fotbal și unul de volei. In prezent se mai amenajează o sală, unde se vor putea desfășura întreceri de șah și tenis de masă.

La aceste întreceri participă toate cele 10 grupe sportive ale asociației. Cele mai bine pregătite se dovedesc a fi pînă în prezent grupele Fotogrametria și Administrativ.

In fotografii, aspecte de la întreceri.

CARNET DE REPORTER

Pasiune...

Cine nu a auzit de Nicolae și Traian Chicomban? Numele lor sînt cunoscute chiar și acelora care nu se pricep prea bine în ale... pedalei. Nedespărțiți ani și ani, cei doi alergători din orașul de sub poalele Tîmpei au lăsat în urma bicicletei zeci și zeci de mii de kilometri. Cîți? N-am făcut un calcul exact. De altfel, nici nu-i lucru ușor. Cu siguranță însă ar fi putut înconjura pămîntul. Și nu o dată! Adunînd laolaltă anii lor de activitate sportivă am obținut impresionanta cifră de... 48 de ani. Aproape 5 decenii în care „Chicombanii" au cîștigat numeroase competiții interne și internaționale, au îmbrăcat de peste 20 de ori tricoul național, iar Nae a fost prezent de 5 ori la startul „Cursei Păcii".

... Toate acestea sînt astăzi doar amintiri. Anii trec repede. Dar dragostea față de sport le-a rămas aceeași.

... La consiliul U.C.F.S. al orașului Brașov a avut loc cu cîteva zile în urmă o ședință a comisiei orășenești de ciclism. Era în preajma zilei de 1 iunie. Scopul: se puneau la punct pregătirile în vederea concursului de trotinete, triciclete și biciclete ce urma să se desfășoare trei zile mai tîrziu în cinstea Zilei Copilului. La start trebuiau să vină peste 1.400 de concurenți. Așadar era necesară o organizare bună. Și cine putea oare să realizeze această treabă mai bine decît cei care făcuseră ani la rînd ciclism?

Ședința a durat aproape două ore. „Internaționalii" Nae și Traian Chicomban vorbeau despre... trotinete și triciclete, despre concurenți, dintre care cel mai „bătrîn" avea doar... 10 ani. S-a discutat însă cu aceeași pasiune ca despre o cursă a consacraților.

— Traian să fie arbitru principal la sosire, *spuse cineva,* iar Nae să se ocupe de problemele tehnice pe traseu sau în parcul concurenților, împreună cu Martie Ștefănescu *(și el un fost ciclist fruntaș). Propunerea a fost acceptată în unanimitate.*

... Intr-o duminică însorită, în centrul orașului Brașov. 1.400 de copii participau la concursul de biciclete. La linia de sosire l-am văzut pe Traian Chicomban semnalizînd de zeci de ori cu stegulețul cu pătrate albe și negre. Timp de aproape 4 ore. La sfîrșit, fața îi radia de bucurie: cîți dintre acești copii nu vor fi mîine cicliști de frunte ai țării?! Cosma, Moiceanu sau Șerban trebuie să aibă înlocuitori de nădejde. Iată de ce „Chicombanii" nu vor uita niciodată pasiunea tinereții. Iși vor aduce totdeauna contribuția lor, chiar și atunci cînd e vorba de micuți de... 6 ani.

— Aceștia sînt viitorul — *spune Traian.*

Are dreptate...

CONSTANTIN ALEXE

Brigada celor 7 fete din Somova

Somova... Un sat așezat în partea de nord a Dobrogei, într-un cot de șosea, la 12 km de Tulcea, alcătuit în marea lui majoritate din pescari.

Despre sport și activitatea sportivă în general, se știa puțin.

Cu doi ani în urmă, din inițiativa lui Marin Stanciu, învățător din sat și acum președinte al asociației sportive „Belșugul", s-au pus bazele activității sportive: a luat ființă o echipă masculină de volei și o dată cu ea au prins dragoste pentru sport toți tinerii din sat. De practicat, îl practicau numai băieții. Fetele erau doar simple spectatoare. Sfiala de a apărea în costum de sport în fața celor mai vîrstnici punea stavilă dragostei lor pentru această activitate.

Anul acesta, la școala din Somova a fost repartizată o nouă învățătoare: Ioana Popa. Terminase școala medie la Tulcea și primise repartizarea aici, în Somova. Tînăra învățătoare a fost întîmpinată cu dragoste de locuitorii satului și nu după mult timp a devenit prietenă cu toate fetele din sat. Dragostea ei pentru sport a insuflat-o și prietenelor ei. Din discuțiile purtate cu ele, seara, la căminul cultural sau în zilele de odihnă la horă, s-a născut ideea formării unei echipe feminine de volei. Mai întîi Vasilica Năstase, Maria Alexe, Iordana Bumbac și sora ei mai mică Ioana Bumbac au „îndrăznit" să se îmbrace în costum de sport și, alături de băieți, să se avînte în jocul cu mingea peste plasă.

Mai tîrziu au venit și Maria Ciolacu și Ivana Lefter și Vasilica Fiscenco. Și iată că echipa a fost înființată.

Sportul le-a făcut pe aceste 7 fete, prietene sincere, nedespărțite în munca de zi cu zi în gospodăria colectivă. Angajate nu numai în întrecerea sportivă dar și în cea de pe tarlaua gospodăriei agricole colective „Drumul socialismului" din Somova, brigada celor 7 fete este mereu în frunte. Iordana Bumbac, Maria Alexe și Maria Ciolacu au fiecare peste 100 zile muncă în cadrul gospodăriei. Dar colectiviste vrednice sînt și celelalte. De aceea, președintele GAC, comunistul Pavel Giurea, este mîndru de „fetele lui".

Recent, în cadrul fazei raionale a campionatului republican de volei, echipa colectivistelor din Somova a ocupat locul 2 și puțin a lipsit ca să cîștige chiar campionatul raional, pentru că învinseseră echipe cunoscute ca Progresul Isaccea, Biruința Niculițel, Pescărușul Mahmudia și altele.

Utemistele din brigada de tineret conduse de Vasilica Fiscenco, căpitana echipei de volei, sînt hotărîte să muncească și mai departe cu același entuziasm atît în sport cît și în producție!

E. PETRE, L. BRUCKNER,
corespondenți

DOUĂ ASOCIAŢII FRUNTAŞE

La intrarea în blocul din str. Halelor nr. 7 există o firmuliță albastră. Pe ea sînt scrise numele a două dintre cele mai mari asociații sportive bucureștene: Unirea Sport și Înfrățirea.

Intri, urci vreo 18—20 trepte, străbați o sală veșnic ocupată de tineri care joacă tenis la masa instalată aci și apoi deschizînd ușa camerei din dreapta pătrunzi într-un birou în care lucrează, „de regulă" cîțiva oameni. Aci este sediul celor două asociații, deși după atmosfera generală a biroului ai putea crede, mai degrabă, că te afli la „serviciul plan producție" al unei întreprinderi. Birouri, aparate telefonice, o mașină de calculat, dosare, cartoteci, grafice etc. Nenumăratele fanioane, fotografii, cupe, precum și cercetarea mai atentă a graficelor îți spun însă că „planul" și „producția" privesc activitatea sportivă a celor aproape 5000 de membri U.C.F.S. cîți sînt cuprinși în secțiile celor două asociații.

— *Ne găsiți în plină activitate... „birocratică"* — ne-a întîmpinat zîmbind tov. Petre Epureanu, secretarul asociației Unirea Sport. *Tocmai stabilim ultimele amănunte în legătură cu programul întrecerilor din cadrul campionatului asociației sportive și al Concursului cultural-sportiv. Știți, ca și aici, asociațiile noastre au o bază sportivă comună: stadionul Voința. Trebuie să ne „acordăm" cu grijă activitatea.*

Intr-adevăr, în cele două asociații se desfășoară o vie activitate sportivă de mase și deși stadionul Voința este dotat cu mai multe terenuri de volei, handbal etc., trebuie organizat din timp modul de desfășurare a competițiilor în care se întrec membrii celor două asociații. Prezența tot mai numeroasă a membrilor U.C.F.S. pe terenurile de sport explică de altfel și faptul că toți membrii asociațiilor Unirea Sport și Înfrățirea sînt cu cotizația la zi.

— *Există în unitățile cooperativelor noastre* — ne spune tov. Marin Ivan, secretar al asociației Înfrățirea — *adevărați animatori ai activității sportive. Alecu Belizarie* (Progresul cartonaje), *Elena Grancea* (Mobilă și tapițerie), *Dumitru Stănescu* (Tehnica sticlei) *și mulți alții, nu precupețesc nici o clipă liberă atunci cînd este vorba de sport. Discutînd cu fiecare membru U.C.F.S., invitîndu-l la diferite competiții sportive, mai întîi ca spectator, apoi ca participant, ei au reușit să realizeze acea legătură intimă dintre birourile secțiilor pe ramură de sport și tinerii îndrăgostiți de disciplina respectivă, legătură care se concretizează în prezența în fiecare concurs a tot mai mulți participanți. Membrii asociației noastre, luînd parte la diferite competiții, folosind materialele și echipamentul sportiv puse la dispoziție, au înțeles că baza materială a activității lor poate fi asigurată prin achitarea la timp a cotizațiilor. Rezultatul: nu avem nici un restanțier, nemaivorbind de faptul că la deschiderea Concursului cultural-sportiv al tineretului au fost prezenți pe stadion circa 7—800 sportivi.*

— *Dacă vreți să vedeți „mișcîndu-se" cifrele anticipate de noi pe aceste formulare* — intervine tov. Petre Epureanu — *veniți peste două zile după amiază, pe stadionul Voința. O zi de fotbal și volei în cadrul Concursului cultural-sportiv al tineretului din asociația Unirea Sport.*

Meciurile dintre „Tehnica Incălțămintei" și „Cizmarii progresiști" au fost întotdeauna „tari". Chiar din zilele acestea ele suscită multe discuții în atelierele celor două cooperative. La volei, fetele de la „Blănari" vor căuta, fără îndoială, să rezolve în favoarea lor o veche dispută pe care o au cu cele de la „Incălțămintea manuală". Incă ceva! Nici în asociația noastră nu există restanțieri ai cotizațiilor de membru U.C.F.S. Avem și noi oameni inimoși care iubesc sportul și constituie principalele noastre ajutoare în munca de atragere a oamenilor muncii pe terenul de sport. Din 3.000 de cooperatori 2.872 sînt membri ai U.C.F.S.

Am făgăduit să fim în ziua aceea pe stadion, să cunoaștem pe Octavian Conciu, Stan Barbu, Ana Păunel și alți sportivi de la Unirea Sport și să scriem despre ei, despre întrecerile lor.

V. PAUNESCU

Un tînăr de nădejde: ION PREJBAN

De-ai întreba pe oricare din miile de iubitori ai sportului din Hunedoara care-i sînt sportivii preferați, vei auzi alături de numele unor sportivi consacrați ca Mihai Gheorghioni, Vasile Tataru sau Daniel Grafenstein și pe cel al tînărului Ion Prejban.

Cine este acesta și ce a făcut pentru a intra în centrul atenției amatorilor de sport din Hunedoara? Vom vedea în rîndurile de mai jos.

L-am găsit „acasă", adică la căminul Școlii profesionale siderurgice din Hunedoara, al cărei elev este. Stătea la o masă în sala de meditație și își pregătea tema la tehnologia laminării. L-am privit cu atenție: un tînăr de statură potrivită, bine făcut și cu o privire pătrunzătoare.

Ion Prejban are 19 ani. E originar din Lunca Cernii, un sat din munții Poiana Ruscă, la izvoarele Cernii hunedorene. Taică-său venea doar de cîteva ori pe an acasă, restul timpului fiind nevoit să cutreiere țara pe la diferitele exploatări miniere pentru a duce familiei o bucată de pîine.

Dar vremurile s-au schimbat și o dată cu viața nouă și luminoasă care răsărea pe tot cuprinsul patriei creștea și micul Ion. Tatăl său, Romulus Prejban, nu mai era nevoit să cutreiere țara. Impreună cu alți „stînjenari" a pus bazele unei întovărășiri agricole, care le asigură azi un trai îmbelșugat. Ion a plecat la Hunedoara, la școală. Și iată-l astăzi în ultimul an al Școlii profesionale siderurgice, unul din fruntașii la învățătură. La vară va intra în producție. Va fi laminorist la laminorul de 650 mm, unul din cele mai moderne din Europa.

Sportul l-a îndrăgit la un an după venirea în Hunedoara. In sat nu-i putea trînti nici unul de vîrsta lui, iar cînd a asistat la un antrenament al echipei de lupte a și îndrăgit acest sport. Sub supravegherea atentă a antrenorului Ludovic Covaci, tînărul Prejban a progresat uimitor. Intr-un singur an a devenit campion de juniori și seniori la categoria 71 kg pe regiunea Hunedoara. Pe urmă, la Oradea, a cucerit locul secund la campionatul republican de juniori.

Anul acesta, la finalele de juniori desfășurate la Hunedoara, și-a respectat un angajament: a devenit campion al țării la categoria 71 kg.

ALBU VOICU — coresp.